

12. Aki értem megnyíltál

Thomas Hastings
(1784–1872)

A - ki ér - tem meg - nyíl - tál, Rejts el,
ó ö - rök kő - szál! Az a víz s a drá - ga
vér, Me - lyet ad - tál bú - nő -
mér' Gyógy - ír le - gyen lel - kem -
nek, Bűn - től s vád - tól ment - sen meg!

2. Törvényednek eleget Bűnös ember nem tehet; Buzgóságom égne bár, S folyna könnyem, mint az ár, Elégtételt az nem ad, Csak Te válthatsz meg, magad.

3. Jövök, semmit nem hozva, Keresztedbe fogózva, Meztelen, hogy felruházz, Árván, bízva, hogy megszánsz. Nem hagy a bűn pihenést, Mosd le, ó, mert megemészt!

Augustus Montague Toplady (1740–1778) – Kecskeméti Ferenc (1855–1916)

13. A lelkem a véredben

William B. Bradbury
(1816–1868)

A lel - kem a vé - red-ben üdv - re ta -
bűn - től, ím, meg - sza - ba - dít e fo -
lált, Oly - bol - dog ez ár - ba me -
lyam, S ör - vend - ve ki - ál - tom én:
rít - ve ma - gát. A zengj nagy ke -
hű vagy, U - ram! Ó,
gyel - mi-ről És hű sze - rel - mi-ről,
Zengj nagy ke - gyel - mi-ről, Mely üd - vö - zít!

2. A lelkem a véredben üdvre talált, S eltűnt vele bennem a bű meg a vád. Feltűnt a hit tiszta világa nekem, És győz a szívemben a kételyeken. Ó, zengj...

3. E vérben a lelked is üdvre talál, Meggyógyul örökre, nem árt a halál. eltűnik a bű, beköszönt a remény, Megnyugszik a szíved az Úr kebelén. Ó, zengj...

4. Légy áldva örökre, Te megfeszített, Én Istenem és Uram, hála neked! Győztél a halálnak az átka felett, Oly édes ez Ige: Elvégez-tetett! Ó, zengj...

Francis Bottome (1823–1894) – Sréter Ferenc (1894–1988)